

ченіе на живота си между просвѣтител-
ныѣ подвигы, срѣдъ съблазнить на по-
литическый животъ—като мудръ, прозор-
ливъ правитель, и при крайтъ на живота
си като ся отрѣклъ отъ този свѣтъ, пріелъ
на себе си образътъ на иноческото сми-
реніе, безъ да прѣстане да бди пакъ и
да пази достояніето на отечеството, кое-
то бѣ завѣщалъ на сына си. Такъвъ е-
динъ животъ еще малко озаренъ отъ и-
сторіѣхъ, отразилъ събытія, съ които IX-то
столѣтіе е забѣлѣжено въ бытописаніята
на народыѣ. Ей, тѣзи събытія изваждатъ
на лице че тѣхный исходъ ся опрѣдѣля-
валъ отъ помислитъ на Бориса-Михаила.
Като ся опытамъ да ги раскрыѣ изъ съ-
врѣменныѣ свидѣтельства, надѣѣхъ ся да
отговорѣхъ на задачъхъ си.

Извѣстно е, че достопамятното обра-
щеніе на Бѣлгаритѣ въ христіанство было
спровождано отъ распрѣхъ-хъ на Римъ
и Византіѣхъ. Въ тѣзи распрѣхъ скоро было
извикано участіето на Бориса-Михаила.
Очевидно было, че натежаваніето на то-
гозъ или на оногозъ съперника зависяло